

af de samme Grunde, som den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) for kort siden udtalte med Hensyn til dette Indbringingsforslag, idet jeg nemlig var i det Tilfælde, at jeg maaskee kunde komme til at stemme for den ene eller maaskee for de to sidste Forskiøisler, der omtales i Forslaget, men derimod ikke for den først foreslaaede, — dette vil kun blive muligt ved den deelte Afstemning; men jeg er endnu uvis, om jeg efter den Udtalelse, vi nylig have hørt af den ærede Minister, vil stemme for nogen af dem; man kan jo imidlertid betænke sig, indtil Afstemningen begynder. Jeg har nærmest forlangt Ordet for at imødegaae nogle Ytringer af den ærede Rigsdagsmand fra Njerteminde (Schytte); det er allerede temmelig tilstrækkelig blevet gjort af den ærede Rigsdagsmand for Hølbet Amts anden Valgkreds (Tscherning), men jeg skal tilføie, at hvad jeg kunde faae ud af det Exempel, han anførte — og jeg hørte den ærede Medlems (Schyttes) Foredrag med stor Opmærksomhed — og af hvad han vilde lære os af sin Bog, er et Beviis for, hvad en Embedsmand kan bruge, men ikke for, hvad han kan leve af, og det er noget ganske Andet. Det ærede Medlem har sagt, at Embedsmænd ikke kunde leve af de ved anden Behandling vedtagne Gager; han sagde, at der forelaae Kjendsgjerninger for, at de ikke kunde leve deraf; — men det vilde dog være en haard Beshyldning, og vi maatte jo være rene Tyranner, naar vi vilde forlange, at disse Folk skulde sulke ihjel. Vi behøve imidlertid ikke at gaae langt for at finde Mænd, som maae leve af Mindre, og som desuagtet leve ret anstændigt, og jeg skal saaledes tillade mig at nævne en hæderlig Klasse af Statens Embedsmænd, nemlig Skolelærerne; Skolelærerne ere ingenlunde vigtige Mænd, de leve ogsaa med Familie, og det ofte med en temmelig stor Familie; de leve, antager jeg, ret hyggeligt og godt efter den Løn, de nu have, og ere meget vel fornøiede med en 600 a 700 Rd.; og saa siger den ærede Rigsdagsmand, at Embedsmænd med en Gage af 1,000 Rd. skulde crepere af Sult — det er dog et temmelig stærkt Stykke (Schytte: Det har jeg ikke sagt!). Det ærede Medlem har ikke ligefrem sagt det, men han har sagt, at der

var Kjendsgjerninger for, at Embedsmænd ikke kunde leve af en saadan Indtægt; og naar han ikke kan det, saa maa han jo døe af Sult, saaledes forstod jeg det idetmindste; dersom det ærede Medlem havde lagt til, at Embedsmændene ikke kunde leve deraf efter Ønske, kunde jeg maaskee give ham Ret. Hvad der udøver en ganske overordentlig Indflydelse paa Stemningen, naar man her har med Gageringer at bestille, og som ofte giver sig tilkjende gjennem de Foredrag, som her blive holdte, det er den særdeles glimrende Stilling, hvori man troer, at Landmanden, navnlig den almindelige Gaardmands Klasse, befinder sig, man henter altid sine Exempler deraf; men vi have ikke hørt anført noget Exempel paa, at den Slags Folk, der, jeg kan gjerne sige med en vis Grad af Misundelse see paa denne Landbostand, i Næglen gjøre Forsøg paa at nyde dette lykkelige Landliv, men naar de have prøvet derpaa, ere de som oftest kort efter gaaede, som man siger, bag af Dandsen, de have ikke kunnet leve i denne Stilling, og hvorfor? Fordi de have gjort større Fordringer til Livet end Landmanden gjør. Landmandens Fordringer til Livet ere i det Hele taget smaa; det er Noget, man ikke maa glemme, og som Erfaringen viser. Men, siger man, Embedsmændene have et Krav paa bedre Vilkaar, idet de have opoffret deres Capital og deres Ungdoms bedste Aar paa deres Lærdom; jeg benægter, at de have Krav; der kan ikke være Tale om Andet end et frivilligt Offer; men naar nu Stater vil tage Hensyn til det Offer, som Embedsmændene have bragt for at forberede sig til Embedsbanen, saa maae vi dog spørge, hvor stor den Capital er, som af hver Enkelt er bleven offret til dette Formaal. Jeg skal tillade mig at fremsætte et Exempel; jeg vil tænke mig to Brødre i Confirmationsalderen; Faderen giver hver af dem 4,000 Rd. og siger til dem, nu kunne I forsøge Eders Lykke, som I bedst kunne, her have I Eders Penge; den ene af dem giver sig til at studere, og den anden giver sig til at pløie og lære Agerbruget; efter Forløbet af de Aar, som ere nødvendige for at kunne blive Candidat, enten det nu er juridisk eller theologisk Candidat, er den Førstes Capital, antager jeg, forbrugt, medens